هیئت حل اختلاف ماده ۳۸ اصلاحی آئین نامه معاملات شهرداری

ماده ۳۸ آیین نامه معاملات شهرداری تهران
(مصوب ۱۳۵۵)

وفق ماده ۷ قانون اصلاح و تسری آیین نامه معاملات شهرداری تهران مصوب ۱۳۵۵ با اصلاحات بعدی به شهرداریهای مراکز استانها، کلانشهرها و شهرهای بالای یک میلیون نفر جمعیت مصوب ۱۳۹۰/۲/۱٤ مجلس شورای اسلامی **اصلاح شده** است.

چکیده

ماده ۳۸ آئین نامه معاملات شهرداری مصوب ۱۳۵۵	ماده ۳۸ آئین نامه معاملات شهرداری اصلاحی ۱۳۹۰
اختلافات ناشی از معاملات در هیئتی مرکب از : نماینده شهرداری به انتخاب شهردار و نماینده انجمن شهر مطرح می شد و هیئت مذکور می توانست با طرف قرار داد **توافق** کند و این توافق برای طرفین قابل اجرا و غیر قابل اعتراض بود و در صورت عدم رفع اختلاف به دادگاه مراجعه می شد.	اختلافات ناشی از معاملات موضوع این آیین نامه در هیئت اختلافی با عضویت یک نفر قاضی دادگستری با انتخاب رئیس قوه قضائیه، یک نفر از اعضاء شورای اسلامی شهر با انتخاب شورای مربوطه، نماینده شهرداری به انتخاب شهردار و نماینده بخشدار یا فرماندار حسب مورد و نماینده قانونی طرف قرارداد، قابل رسیدگی و حکم صادره **از طرف قاضی** جلسه برای طرفین لازم الاجراء است.

فلسفه تشکیل ماده ۳۸

- رسیدگی به اختلافات شهرداری (غالباً با پیمانکاران)
- صدور حکم قطعی با امضاء عضو قضایی و لازم الاجرا بودن آن

محل تشکیل جلسات

- در قانون محل خاصی پیش‌بینی نشده است.
- زمان قائم‌مقامی وزارت کشور محل دبیرخانه در وزارت کشور قرار داشت.
- در دوره اول شورای شهر تهران دبیرخانه هیئت در شورای شهر تهران مستقر بود.
- در سایر شهر ها دبیر خانه ماده ۳۸ معمولا در ساختمان های ستادی شهرداری است.

ترکیب و تعداد اعضای

- یک نفر قاضی دادگستری با انتخاب رئیس قوه قضائیه.
- یک نفر از اعضاء شورای اسلامی شهر با انتخاب شورای مربوطه.
- نماینده شهرداری به انتخاب شهردار.
- نماینده بخشدار یا فرماندار حسب مورد.

مدت عضویت اعضاء

- در قانون محدودیت زمانی برای عضویت در هیئت مزبور لحاظ نشده است.
- علی‌القاعده زمان مأموریت نماینده شورا منوط به تشخیص شورا خواهد بود.
- به نظر می رسد در صورت استقرار عضو شورای شهر در دوره بعدی آن حکم نمایندگی وی باید تنفیذ و تأئید یا عضو دیگری انتخاب گردد.

ماهیت هیئت

- مرجعی قانونی و استثنائی و غیر دادگستری است.
- جهت اختلافات مطروحه میان اشخاص و شهرداری ها دارای صلاحیت ذاتی است..
- قطعاً منصرف از نهاد داوری موضوع باب هفتم قانون آئین دادرسی مدنی می باشد.

شباهت ها

۱ – در هر دو فرایند هدف اصلی حل و فصل اختلاف از طریق اصدار رأی ماهوی است

۲ – هر دو نهاد عملاً موجب نفی صلاحیت عام دادگاه ها و مراجع رسیدگی عمومی می باشند و از طرفی رسیدگی ها در هر دو نهاد یک مرحله ای است.

۳ – آراء صادره از هر دو مرجع قابلیت اجرایی دارد.

٤ – آراء صادره از هر دو نهاد در شرایطی قابل اعتراض می باشند.

تفاوت ها

ماده ۳۸ آئین نامه معاملات

مصوب ۱۳۵۵

در صورت عدم حصول توافق فی مابین طرفین، اختیار اصدار رأی و حل و فصل قطعی اختلاف را نداشت

تصمیمات هیئت ماهیتاً توافق بود و با نهاد سازش و صلح دعوا شباهت بیشتری داشت.

رعایت تشریفات اصل ۱۳۹ قانون اساسی در توافقات راجع به اختلافات راجع به اموال عمومی به نظر ضروری می رسید

می بایست قبلاً مجوز توافق در اختلافات راجع به اموال عمومی شهرداری از هیئت وزیران اخذ و به اطلاع مجلس می رسید

ماده ۳۸ آئین نامه معاملات

اصلاحی ۱۳۹۰

جایگاه هیئت حل اختلاف ایجاد توافق بین طرفین اختلاف نیست.

هیئت مکلف به رسیدگی و صدور حکم شده است.

حکم صادره از طرف قاضی جلسه برای طرفین لازم الاجرا عنوان شده است.

در رسیدگی های هیئت رعایت تشریفات دادرسی و ضوابط حاکم در رسیدگی های قضایی به جز اصول راهبردی دادرسی ،ضروری نمی باشد.

پایان